

ارزیابی آب‌نمود واحد لحظه‌ای کلارک در تخمین سیلاب در حوزه آبخیز کسیلیان

هانیه اسدی^۱، دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی آبخیزداری، دانشکده منابع طبیعی و علوم دریایی، دانشگاه تربیت مدرس
حمیدرضا مرادی^۲، دانشیار گروه مهندسی آبخیزداری، دانشکده منابع طبیعی و علوم دریایی، دانشگاه تربیت مدرس
سید حمیدرضا صادقی^۳، استاد گروه مهندسی آبخیزداری، دانشکده منابع طبیعی و علوم دریایی، دانشگاه تربیت مدرس
عبدالرسول تلوری^۴، دانشیار پژوهشکده حفاظت خاک و آبخیزداری

پذیرش مقاله: ۱۳۹۰/۰۹/۱۹

دریافت مقاله: ۱۳۹۰/۰۲/۲۴

چکیده

در حوزه‌های آبخیز بدون آمار، استفاده صحیح از تئوری مربوط به آب‌نمود واحد لحظه‌ای بسیار کارا می‌باشد. لذا، پژوهش حاضر به‌منظور تعیین میزان کارآیی آب‌نمود واحد به‌دست آمده براساس روش کلارک و با استفاده از سامانه اطلاعات جغرافیایی در بازسازی آب‌نمود واحد مشاهده‌ای ایستگاه ولیکبن واقع در خروجی حوزه آبخیز کسیلیان در استان مازندران انجام شد. نتایج ارزیابی مقایسه‌ای آب‌نمود واحد سه‌ ساعته متوسط حوضه با آب‌نمود واحد سه‌ ساعته به‌دست آمده از روش کلارک با کمک آماره‌های خطای نسبی، محدود میانگین مربعات خطأ، ضریب کارآیی و میزان انحراف دلالت بر دقت مناسب روش مذکور در تخمین دبی سیلابی در حوزه آبخیز مورد مطالعه دارد.

واژه‌های کلیدی: ارزیابی کارآیی، ایستگاه هیدرومتری، خطر سیل، سیل خیزی، زمان تمرکز

مقدمه

كمبود ایستگاه‌های هیدرومتری به‌علت بالا بودن هزینه ساخت و نگهداری آن‌ها از یک طرف و ضرورت تهیه آب‌نمودهای سیل در کارهای مهندسی منابع آب، پنهان‌بندی خطر سیلاب، اولویت‌بندی مناطق سیل خیز و پیش‌بینی سیلاب از سوی دیگر، استفاده از روش‌های مبتنی بر اطلاعات موجود و قابل دسترس را ایجاب می‌نماید. در این راستا، استفاده صحیح از تئوری مربوط به آب‌نمود واحد لحظه‌ای^۱ (IUH) به مفهوم رواناب سطحی حاصل از یک واحد بارش مزاد آنی در حوزه آبخیز (Ramirez, ۲۰۰۰) بدون داشتن اطلاعات مربوط به بارندگی و فقط با داشتن خصوصیات قابل دسترس فیزیوگرافی و ژئومورفولوژی حوضه بسیار کارآمی باشد. برای تعیین IUH مدل‌های متعددی وجود دارد، ولی مفهوم همگی آن‌ها بر اساس اصول مخازن خطی^۲ استوار است. یکی از این روش‌ها مدل کلارک یا روش تأخیر و تنسيق^۳ می‌باشد. در این روش، به‌دلیل قابلیت به‌دست آوردن ساده متغیرهای مورد نیاز، به عنوان کاربردی‌ترین روش تهیه آب‌نمود واحد لحظه‌ای می‌باشد (علیزاده، ۱۳۸۵). به‌نحوی که بر اساس گزارش‌های موجود، در حدود ۴۰ تا ۶۰ درصد پروژه‌های اجرایی اداره مهندسی ارتش امریکا از روش آب‌نمود واحد لحظه‌ای کلارک استفاده می‌کند (Kull و Feldman, ۱۹۹۸). در آب‌نمود واحد کلارک از سه عامل زمان تمرکز، ضریب ذخیره و منحنی زمان-مساحت^۴ (TA) استفاده می‌شود.

^۱ نویسنده مسئول morady5hr@yahoo.com

² Instantaneous Unit Hydrograph

³ Linear Reservoirs

⁴ Lag and Route Technique

⁵ Time-Area

بررسی کارآبی IUH در ونزوئلا Rodriguez-Iturbe و همکاران، ۱۹۷۹ و ۱۹۸۲^۱، ایالت‌های مختلف امریکا James و همکاران، ۱۹۸۷؛ Hjelmfelt و Wang، ۱۹۹۴، تایوان Yen و Lee، ۱۹۹۷ و هند Kumar و همکاران، ۲۰۰۲^۲؛ Bhadra و همکاران، ۲۰۰۸ در مقایسه با سایر روش‌ها صورت گرفته است. آن‌ها در پژوهش‌های خود ثابت کردند که هیدروگراف واحد لحظه‌ای از کارآبی زیادی برخوردار است. روش‌های مختلف از قبیل سامانه اطلاعات جغرافیایی^۳ (GIS) و سنجش از دور Gracia، Jain و همکاران، ۲۰۰۰؛ Saghafian و همکاران، ۲۰۰۲؛ Noorbakhsh و همکاران، ۲۰۰۵؛ Bourletsikas و همکاران، ۲۰۰۶ و Usul و Yilmaz، ۲۰۰۷ نیز برای دست‌یابی دقیق‌تر به پارامترهای مورد نیاز در تهیه IUH استفاده شده است.

هم‌چنین، در ارزیابی کاربرد مدل کلارک Chih (۱۹۹۵) در پژوهشی در حوضه داون‌کریک در برآورد دبی جریان از دو روش مدل موج دینامیکی و مدل کلارک استفاده کرد. نتایج نشان داد دبی حاصل از روش هیدروگراف واحد کلارک دارای نتایج نزدیک به مقدار مشاهده شده می‌باشد. Noorbakhsh و همکاران (۲۰۰۵) در تحقیقی در حوضه رودخانه کارده در استان خراسان به این نتیجه رسیدند که هیدروگراف واحد مصنوعی کلارک تطابق خوبی با داده‌های مشاهده‌ای دارد. در این پژوهش، پارامترهای لازم برای تهیه هیدروگراف مذکور با استفاده از سامانه اطلاعات جغرافیایی به دست آمد. Usul و Yilmaz (۲۰۰۷) در پژوهشی در بخشی از حوضه اولوس به تخمین هیدروگراف واحد مصنوعی کلارک پرداختند. در این رابطه، پژوهش محاسبه زمان تمرکز با استفاده از معادله SCS، ضریب ذخیره با استفاده از هیدروگراف مربوط به رگبار مشاهده‌ای و منحنی زمان-مساحت با کمک نقشه مدل رقومی ارتفاع صورت گرفت. نتایج نشان داد که می‌توان از این روش، هیدروگراف‌های واحد حوضه با تداوم‌های مختلف را به منظور اهداف طراحی به دست آورد. از سویی، مقایسه کارآبی روش‌های مختلف تعیین فاکتور ضریب ذخیره در استفاده از مدل کلارک توسط صادقی و دهقانی (۱۳۸۵) و با دست‌یابی به کارآبی برتر روش ترسیمی در مقایسه با دو روش کلارک و لینزی در شبیه‌سازی آب‌نمود واحد سیل در حوزه آبخیز بازفت مورد توجه قرار گرفته است.

در سایر پژوهش‌ها در ایران، عمدتاً از روش‌های مختلف آب‌نمود واحد لحظه‌ای ژئومورفولوژیک^۴ (GIUH)، ژئومورفوکلیماتیک^۵ (GCIUH)، ناش و رoso در حوزه‌های آبخیز پس‌کوهک شیراز (رحیمیان، ۱۳۷۴) امامه (غیاثی، ۱۳۷۴؛ نصیری، ۱۳۸۴)، کسیلیان (قهستان، ۱۳۷۴؛ حشمت‌پور، ۱۳۷۸ و غیاثی و روغنی، ۱۳۸۵)، درجزین (عرفانیان، ۱۳۷۷)، خانمیرزا (عبداللهی، ۱۳۸۱) استفاده و بعضی نتایج به دست آمده با سایر روش‌های برآورد سیلاب مقایسه شده است.

بر اساس سابقه موجود می‌توان اذعان نمود که تاکنون پژوهش مشخصی در رابطه با کارآبی مدل زمان-مساحت کلارک در بازسازی آب‌نمودهای سیل حوزه‌های آبخیز جنگلی صورت نگرفته است. لذا، استفاده از مدل کلارک در بازسازی آب‌نمود واحد لحظه‌ای و سپس آب‌نمود واحد حوزه آبخیز کسیلیان و ارزیابی کارآبی آن در این پژوهش مدنظر قرار گرفته است.

مواد و روش‌ها

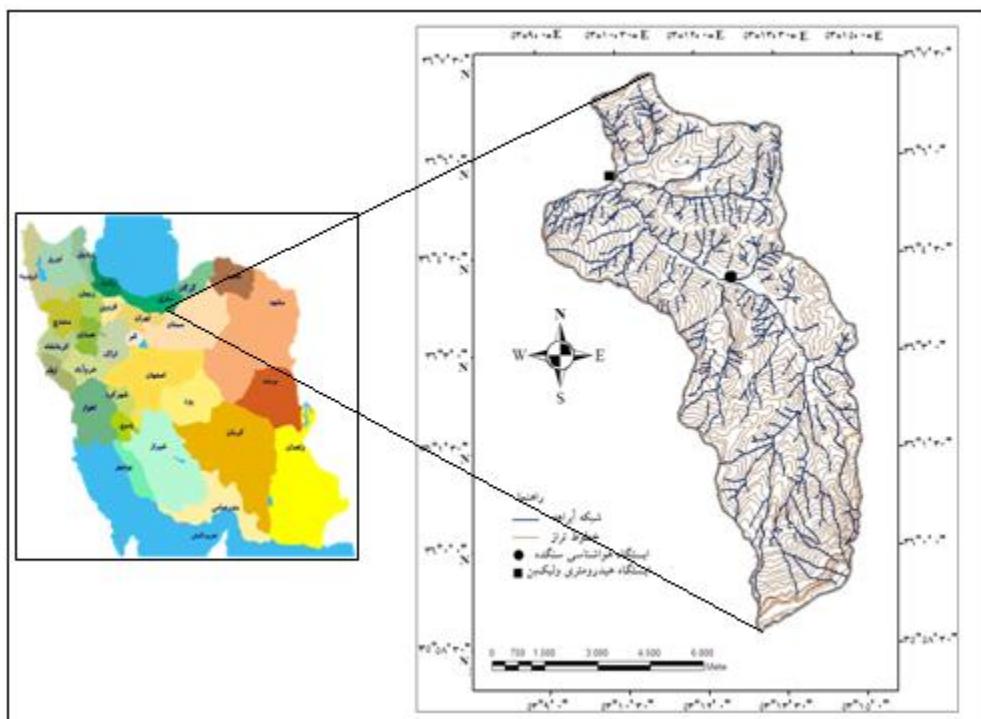
به منظور انجام پژوهش حاضر، حوزه آبخیز معرف کسیلیان واقع در دامنه شمالی سلسله جبال البرز و بین عرض جغرافیایی "۳۰° ۵۸' ۳۵" و "۱۵° ۵۸' ۳۵" شمالي و طول جغرافیایي "۴۴° ۵۳' ۵۳" و "۴۲° ۱۵' ۴۲" شرقی با مساحت ۶۶/۷۵ کیلومتر مربع، محیط ۴۲/۵ کیلومتر، حداقل و حداقل ارتفاع به ترتیب ۱۱۰۰ و ۲۷۰۰ متر از سطح دریا، طول بزرگ‌ترین آبراهه ۱۷/۳۳ کیلومتر انتخاب شد (شکل ۱).

¹ Geographical Information System

² Geomorphological Instantaneous Unit Hydrograph

³ Geomorphy-Climatic Instantaneous Unit Hydrograph

برای انجام این پژوهش از آمار بارندگی ایستگاه سنگده به عنوان نزدیک‌ترین ایستگاه به مرکز ثقل حوزه و اطلاعات ثبت شده سیل در ایستگاه ولیکن استفاده شد. تعداد ۴۸ رگبار منفرد ایستگاه باران‌نگار از مجموع کل رگبارهای اتفاق افتاده طی سال‌های ۱۳۵۴ تا ۱۳۸۶ به لحاظ برخورداری از شرایط استفاده برای تهیه آب نمود واحد انتخاب شد. برای تعیین متوسط تلفات بارش از شاخص فی^۱ و از طریق تجزیه باران‌نگار و آب نمود رگبار مربوطه و به روش سعی و خطا استفاده شد. برای به دست آوردن آب نمود سیل از آب پایه از طریق رسم خط با شیب مثبت از ابتدای شاخه بالارونده تا انتهای شاخه خشکیدگی استفاده شد. در ادامه آب نمود واحد حوزه آبخیز مذکور پس از تعیین ارتفاع رواناب مستقیم و مدت زمان بارش مؤثر تهیه شد (علیزاده، ۱۳۸۵). سپس منحنی S مربوط به هر سیلاب تهیه و آب نمودهای سیل با توجه به غالب بودن تعداد آب نمودهای واحد ساعته موجود در حوزه آبخیز و نیز به دلیل افزایش دقیق و رعایت پایه زمانی پیشنهادی برای آب نمود واحد یعنی کمتر از ۰/۲ تا ۰/۳۳ زمان تأخیر حوضه (Subramanya، ۲۰۰۰) به آب نمود واحد ساعته تبدیل شدند و در نهایت آب نمود واحد ساعته متوسط از آب نمودهای واحد ساعته مشاهده‌ای به دست آمد (شکل ۲).

شکل ۱- سیمای عمومی، وضعیت شبکه زهکشی و موقعیت ایستگاه‌های هواشناسی و هیدرومتری حوزه آبخیز کسیلیان

برای تهیه منحنی زمان-مساحت ابتدای نقشه رقومی شده حوضه با مقیاس ۱:۲۵۰۰۰ از سازمان نقشه‌برداری کشور تهیه شد. سپس با استفاده از آن نقشه مدل رقومی ارتفاع^۲ (DEM) با اندازه پیکسل ۲۰ متر تهیه و براساس آن، نقشه‌های شیب و جهت شیب در محیط نرم‌افزار ARCGIS تهیه شدند. سپس برای تهیه نقشه هم‌زمان تمرکز یک ساعته حوضه بر اساس روش نیمرخ آبراهه (نجفی، ۱۳۸۱)، ابتدای زمان تمرکز محاسبه و زمان پیمایش مناسب انتخاب شد. سپس، با استفاده از DEM (شکل ۳ الف) و لایه رقومی شده آبراهه (شکل ۳ ب) نیمرخ طولی بزرگ‌ترین آبراهه (شکل ۴) به دست آمد. سپس، نیمرخ به قطعاتی، به تعداد فواصل زمانی انتخاب شده تقسیم و با انطباق محور زمان تمرکز بر محور طول رودخانه، ارتفاع نقاط تقاطع هم زمان تمرکز با آبراهه اصلی به دست آمد. با متصل کردن

^۱ ϕ -Index

^۲ Digital Elevation Model

نقاط ارتفاعی متناظر آن‌ها (Subramanya، ۲۰۰۰) خطوط هم‌زمان تمرکز و نهایتاً نقشه هم‌زمان تمرکز حوزه آبخیز (شکل ۵) تهیه شد. سپس، مساحت محصور شده بین آن‌ها در محیط نرم‌افزار ARCGIS به دست آمد.

نمودار زمان-مساحت به دست آمده (شکل ۶) به عنوان یک جریان ورودی به حوزه آبخیز در نظر گرفته شد که به یک مخزن فرضی واقع در مجرای خروجی حوزه آبخیز با ویژگی‌های مشابه ذخیره وارد می‌شود. جریان ورودی سپس براساس شرایط حاکم بر آبراهه به طرف پایین دست روندیابی می‌شود. کلارک برای روندیابی جریان از معادله ماسکینگام در رابطه (۱) و با فرض ثابت بودن مقدار ورودی در ابتدا و انتهای بازه زمانی مورد نظر استفاده کرد.

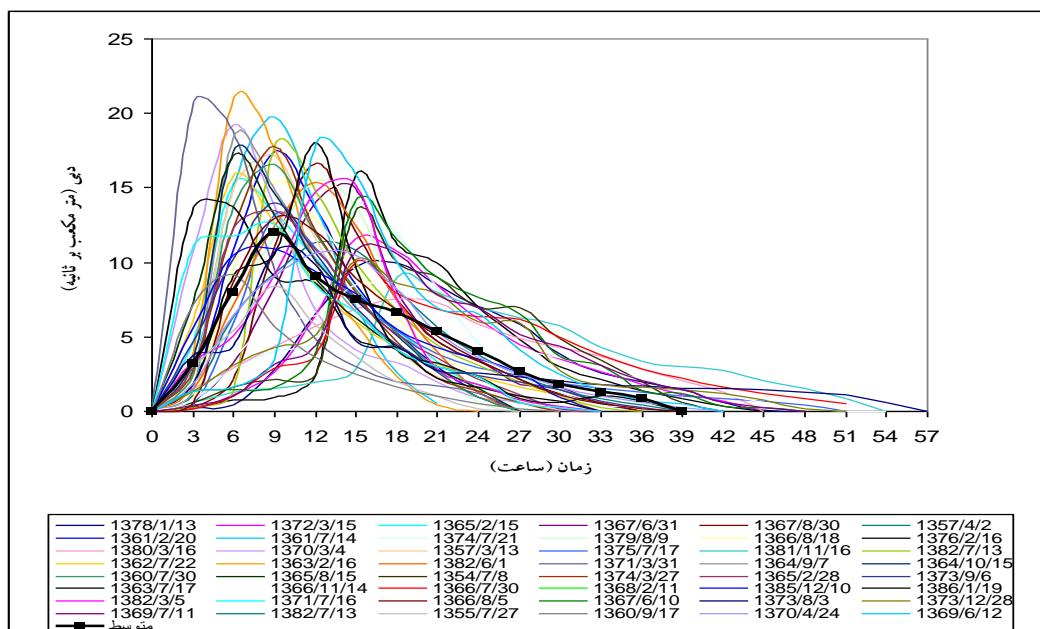
$$Q_2 = \frac{\Delta t_c}{k + 0.5\Delta t_c} I_1 + \frac{K - 0.5\Delta t_c}{k + 0.5\Delta t_c} Q_1 \quad (1)$$

که در آن، Δt_c زمان تمرکز هر بخش، I_1 میزان جریان ورودی اولیه، I_2 میزان جریان ورودی بعد از زمان Δt_c ، K ضریب ذخیره است (Subramanya، ۲۰۰۰). ضریب ذخیره معادله ماسکینگام با استفاده از روش گرافیکی (شاخص خشکیدگی آب‌نمود) به دست آمد. بدین ترتیب که شاخص نزولی آب‌نمود در یک کاغذ نیمه لگاریتمی، با انتقال دبی آب‌نمود روی محور لگاریتمی و زمان روی محور عادی، رسم شد (شکل ۷). سپس با استفاده از رابطه (۲) مقدار آن به دست آمد (Viessman، ۱۹۷۷).

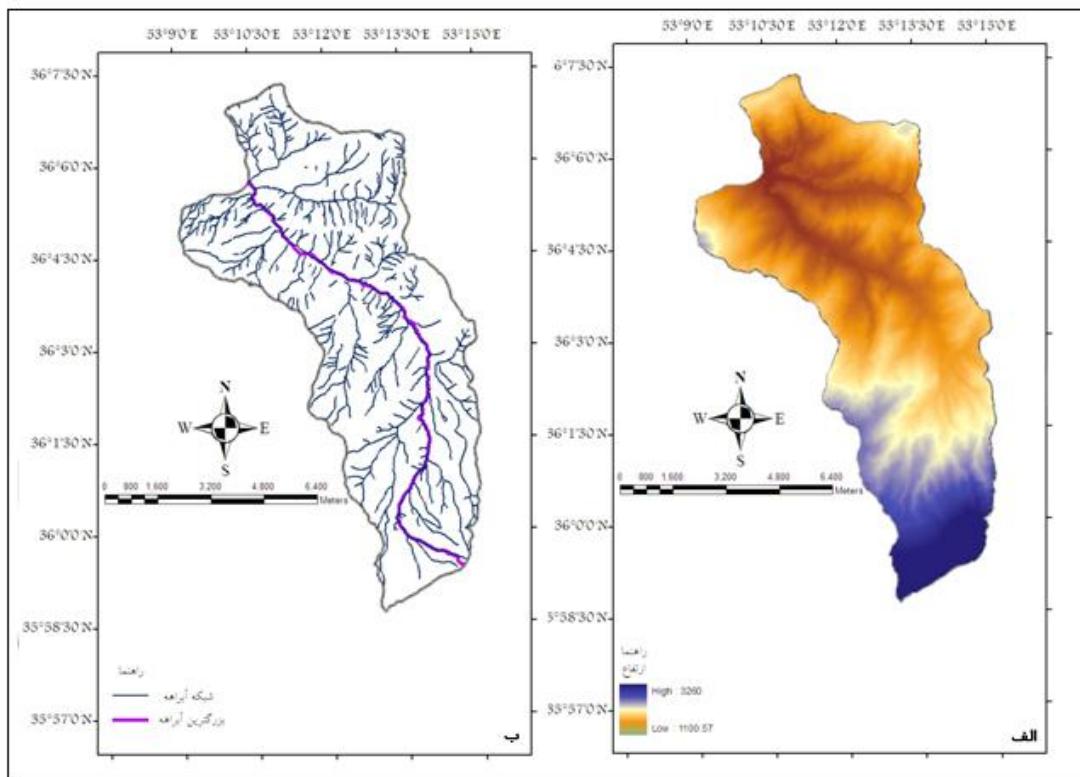
$$Q_t = Q_o e^{-t/K} \Rightarrow K = \frac{t}{\ln\left(\frac{Q_o}{Q_t}\right)} \quad (2)$$

که در آن، Q_o دبی در زمان شروع فروکش سیل (نقطه عطف منحنی بازوی پایین رونده آب‌نمود)، t دبی در زمان مورد نظر و Q_t زمان از شروع فروکش سیل می‌باشد.

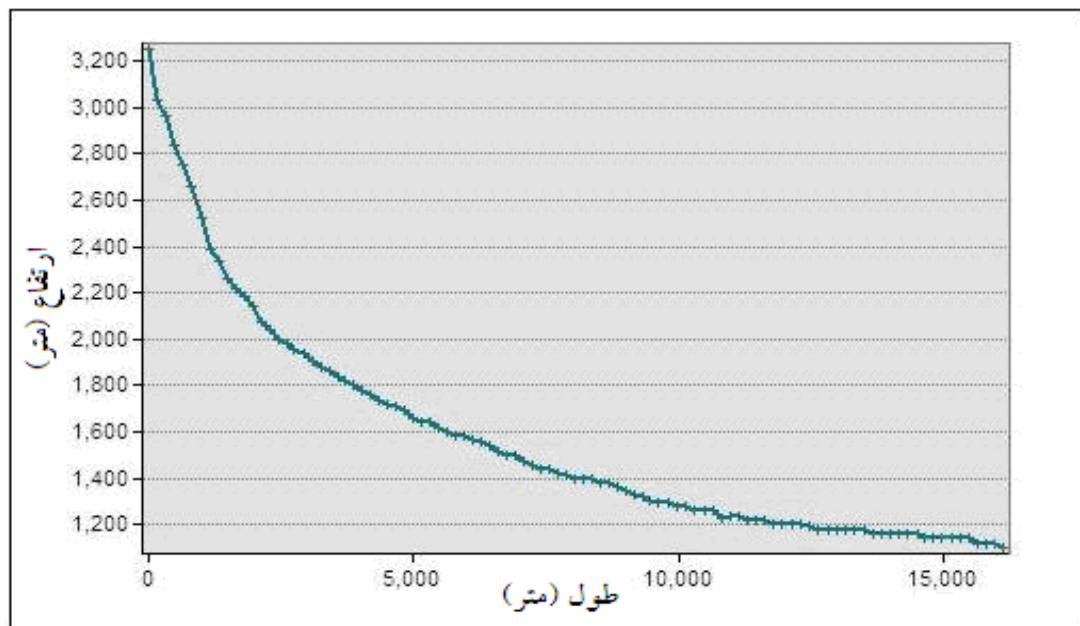
بدین ترتیب پس از تعیین ضریب ذخیره (K) و منحنی زمان-مساحت با کمک روش‌های مذکور، آب‌نمود واحد لحظه‌ای کلارک محاسبه شد و سپس برای مقایسه با آب‌نمود واحد متوسط به دست آمده از سیلاپ‌های مشاهداتی به آب‌نمود واحد سه‌ ساعته تبدیل شد. برای ارزیابی کارآیی نتایج حاصل از شاخص‌های آماری خطای نسبی، مجدد میانگین مربعات خطاء، ضریب کارآیی و میزان انحراف علاوه بر مقایسه کیفی آن‌ها (صادقی و همکاران، ۱۳۸۴) استفاده شد.

شکل ۲- آب‌نمودهای واحد سه‌ ساعته و آب‌نمود واحد متوسط حوزه آبخیز کسیلیان

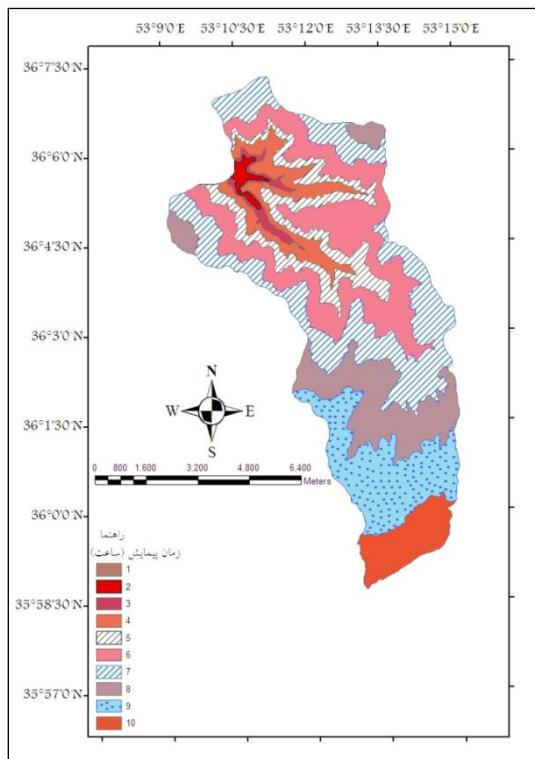
شکل ۳-الف. نقشه شبکه آبراهه حوزه آبخیز کسیلیان، ب. نقشه مدل رقومی ارتفاع حوره آبخیز کسیلیان

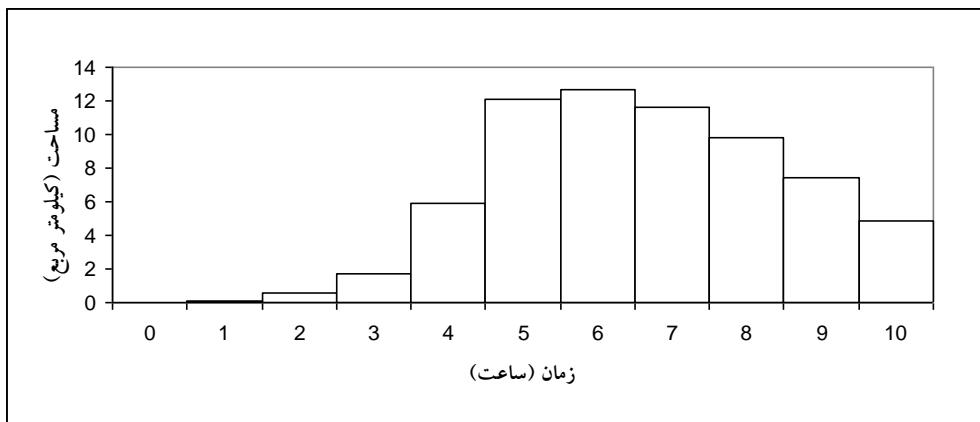
شکل ۴- نیميخ طولی آبراهه اصلی حوزه آبخیز کسیلیان

نتایج و بحث

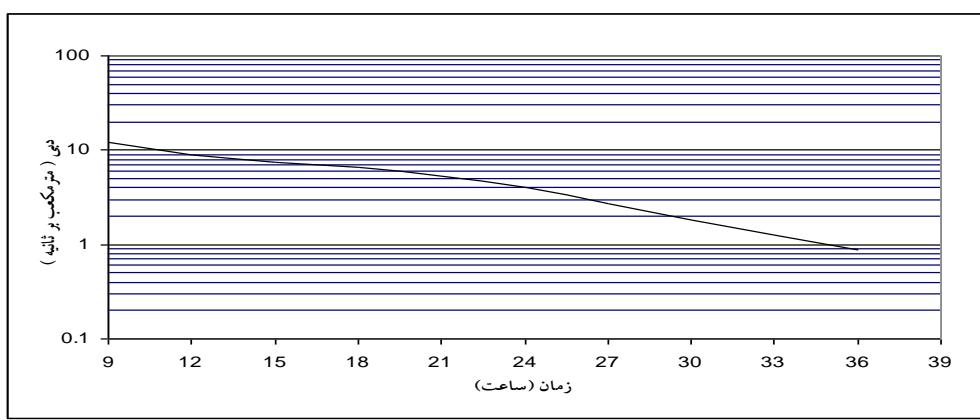
آب‌نمود واحد متوسط سه ساعته حوضه مورد مطالعه مستخرج از آب‌نمودهای مشاهداتی ایستگاه ولیکبن به همراه آب‌نمود بازسازی شده با استفاده از روش کلارک و همچنین نتایج کمی مقایسه آب‌نمودهای مذکور با استفاده از آماره‌های مختلف به ترتیب در شکل ۸ و جدول ۱ نشان داده شده است.

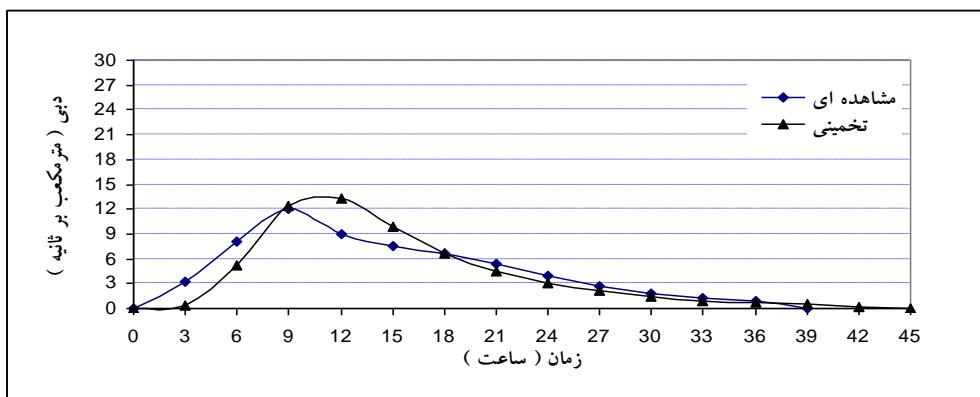
شکل ۵- نقشه مناطق همزمان تمرکز حوضه با استفاده از روش نیم‌رخ آبراهه

شکل ۶- نمودار زمان-مساحت با روش نیم‌رخ آبراهه در حوزه آبخیز کسیلیان

شکل ۷- نمودار نیمه لگاریتمی شاخه خشکیدگی آب‌نمود واحد متوسط سه ساعته حوزه آبخیز کسیلیان

شکل ۸- آبنمود واحد مشاهداتی و تخمینی سه ساعته کلارک در حوزه آبخیز کسیلیان

جدول ۱- ارزیابی کمی آبنمودهای واحد سه ساعته مشاهداتی و تخمینی با استفاده از آمارهای مختلف

خطای تخمین (درصد)						
ضریب کارایی	مجدور میانگین مربعات خطای انحراف در دبی اوج	مجدور میانگین مربعات خطای انحراف در دبی اوج	زمان تا اوج	زمان پایه	دبی اوج	شاخص آماری
۰/۷۶	۱/۶۴	۰/۹۰	۳۳/۳۳	۱۵/۳۸	۱۱/۳۸	مدل کلارک
۰/۷۶	۱/۶۴	۰/۹۰	۳۳/۳۳	۱۵/۳۸	۱۱/۳۸	مقادیر ترسیمی

در یک مقایسه کیفی از نتایج به دست آمده در شکل ۹ می‌توان دریافت که کاربرد مدل کلارک دبی اوج بیشتری را نسبت به آبنمود مشاهداتی نشان داده است. همچنین، بر پایه خطاهای نسبی تعیین شده برای زمان پایه، دبی و زمان تا اوج در یک مقایسه پارامتریک می‌توان دریافت حداقل خطای تخمین مربوط به زمان تا اوج بوده است و مدل در برآورد دبی اوج موفق‌تر از سایر پارامترها بوده است.

به طور کلی، مقایسه نتایج این پژوهش با سایر مطالعات مربوط به تهیه آبنمود واحد لحظه‌ای با استفاده از روش‌های مختلف در خارج از کشور (Rodriguez-Iturbe و همکاران، ۱۹۷۹؛ James و همکاران، ۱۹۸۲؛ Hjelmfelt و Wang و Kumar، ۱۹۹۷؛ Lee و Yen، ۱۹۹۴؛ Hjelmfelt و Kumar، ۲۰۰۲؛ Bhadra و همکاران، ۲۰۰۸) و همچنین در ایران (رحمیان، ۱۳۷۴؛ غیاثی، ۱۳۷۴؛ قهرمان، ۱۳۷۴؛ عرفانیان، ۱۳۷۷؛ حشمت‌پور، ۱۳۷۸؛ عبدالهی، ۱۳۷۸ و نصیری، ۱۳۸۴) مبنی بر توانایی قابل قبول روش مذکور در برآورد سیلان دلالت دارد.

از سویی، استفاده از GIS در تهیه نقشه هم‌زمان تمرکز زمینه‌های محاسبه دقیق متحنی زمان-مساحت را مهیا کرده که با تأکیدات Gracia (۱۹۹۸)، Jain و همکاران (۲۰۰۰)، Saghafian و همکاران (۲۰۰۲)، Noorbakhsh و همکاران (۲۰۰۵)، Bourletsikas و همکاران (۲۰۰۶)، Usul و Yilmaz (۲۰۰۷) مبنی بر استفاده از GIS برای دست‌یابی دقیق‌تر به پارامترهای مورد نیاز در تهیه آبنمود واحد لحظه‌ای هم‌سو می‌باشد.

با توجه به نتایج حاصل از این پژوهش دبی حاصل از روش آبنمود واحد کلارک دارای نتایج نزدیک به مقدار مشاهده شده می‌باشد که با پژوهش‌های Chih (۱۹۹۵)، Noorbakhsh و همکاران (۲۰۰۵)، Usul و Yilmaz (۲۰۰۷) و صادقی و دهقانی (۱۳۸۵) نیز تطابق دارد.

با استفاده از نتایج به دست آمده طی پژوهش حاضر می‌توان جمع‌بندی نمود که به طور کلی مدل کلارک در شبیه سازی آبنمود واحد سیلان در حوزه آبخیز آبخیز جنگلی کسیلیان در استان مازندران از کارآیی بالا برخوردار بوده که به منظور گشایش زمینه‌های پژوهشی جدید و یا توسعه بررسی فعلی، ارزیابی کاربرد مدل کلارک در سایر نقاط کشور و

انجام واسنجی‌های لازم و نیز مقایسه کارآیی روش‌های مختلف تخمین پارامترهای مدل مذکور در سایر حوزه‌های آبخیز توصیه می‌شود.

منابع مورد استفاده

۱. حشمتپور، ع. ۱۳۷۸. بررسی کارآیی آبنمود واحد لحظه‌ای ژئومورفولوژیک و ژئومورفوکلیماتیک در حوزه آبخیز معرف کسیلیان، پایان‌نامه کارشناسی ارشد آبخیزداری، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، ۱۳۷ صفحه.
۲. رحیمیان، ر. ۱۳۷۴. بررسی مدل‌های مختلف آبنمود واحد لحظه‌ای ژئومورفولوژیکی و کاربرد آنها برای سنتز آبنمود در حوزه‌های آبریز فاقد آمار، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، گروه زمین‌شناسی آب دانشگاه شیراز، ۱۰۴ صفحه.
۳. صادقی، س.ج.ر. و م. دهقانی. ۱۳۸۵. دقیق روش‌های تخمین ضریب ذخیره آبنمود واحد سیل (مطالعه موردی: حوزه آبخیز بازفت)، مجله علوم کشاورزی و منابع طبیعی، ۱۳(۳): ۱۵۲-۱۶۰.
۴. صادقی، س.ج.ر.، ح. مرادی، م. مزین و م. وفاخواه. ۱۳۸۴. کارآیی روش‌های مختلف تجزیه و تحلیل آماری در مدلسازی بارش-رواناب، مطالعه موردی: حوزه آبخیز کسیلیان، مجله علوم کشاورزی و منابع طبیعی، ۱۲(۳): ۸۱-۹۰.
۵. عبدالهی، خ. ۱۳۸۱. مدلسازی رواناب بر اساس ویژگیهای ژئومورفولوژیکی حوزه آبخیز خانمیرزا با استفاده از GIS، پایان‌نامه کارشناسی ارشد آبخیزداری، دانشگاه تربیت مدرس، ۷۷ صفحه.
۶. عرفانیان، م. ۱۳۷۷. بررسی آبنمود واحد لحظه‌ای ژئومورفولوژیکی و ژئومورفوکلیماتیکی در حوزه آبخیز در جزین سمنان، پایان‌نامه کارشناسی ارشد آبخیزداری، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، ۱۵۴ صفحه.
۷. علیزاده، ا. ۱۳۸۵. اصول هیدرولوژی کاربردی، انتشارات دانشگاه امام رضا، ۵۷۰ صفحه.
۸. غیاثی، ن.ق. ۱۳۷۴. واسنجی آبنمود واحد لحظه‌ای ژئومورفولوژی و ژئومورفوکلیماتولوژی حوزه آبخیز امام، پایان‌نامه کارشناسی ارشد آبخیزداری، دانشگاه تهران، ۴۰۰ صفحه.
۹. غیاثی، ن.ق. و م. رونقی. ۱۳۸۵. کارآیی هیدرولوگراف واحد لحظه‌ای ژئومورفولوژی و مقایسه آن با هیدرولوگراف‌های مصنوعی اشنايدر، مثلثی SCS در حوزه آبخیز کسیلیان، مجله پژوهش و سازندگی، ۷۰: ۳۲-۲۳.
۱۰. قهرمان، ب. ۱۳۷۴. آبنمود واحد لحظه‌ای ژئومورفو-آب و هوایی، نشریه دانشکده مهندسی دانشگاه فردوسی مشهد، ۷(۱): ۵۴-۲۸.
۱۱. نجفی، م.ر.، ۱۳۸۱. سیستم‌های هیدرولوژیکی (مدل‌سازی بارندگی-رواناب)، ترجمه، انتشارات دانشگاه تهران، ۱۰۵۶ صفحه.
۱۲. نصیری، ع. ۱۳۸۴. آنالیز روابط متغیرهای ژئومورفولوژی-هیدرولوژی در مدل‌سازی برآورد سیل، مطالعه موردی: حوزه آبخیز امام، رساله دکتری ژئومورفولوژی و مدیریت محیط زیست، دانشگاه تهران، ۲۲۸ صفحه.
13. Bhadra, A., N. Panigrahy, R. Singh, N.S. Raghuwanshi, B.C. Mal and M.P. Tripathi. 2008. Development of a geomorphological instantaneous unit hydrograph model for scantily gauged watersheds. Environmental Modelling and Software, 23: 1013-1025.
14. Bourletsikas, A., E. Baltas and M. Mimikou. 2006. Rainfall-runoff modeling for an experimental watershed of western Greece using extended time-area method and GIS. Journal of Spatial Hydrology, 6(1): 93-104.
15. Chih, H.W. 1995. Rainfall-runoff modeling Down Creek watershed. Journal of Chinese Soil and Water Conservation, 4:279-292.
16. Gracia, S.G. 1998. Geomorphological analysis based on GIS applied to distributed hydrological modeling. Hydroinformatics, 98:511-518.
17. Hjelmfelt, A. and M. Wang. 1994. General stochastic unit hydrograph. Journal of Irrigation and Drainage Engineering, ASCE 120(1): 138-148.
18. Jain, S.K., R.D. Singh and S.M. Set. 2000. Design flood estimation using GIS supported GIUH approach. Water Resources Management, 14: 369-376.
19. James, W.P., P.W. Winsor and J.R. Williams. 1987. Synthetic unit hydrograph. Journal of Water Resources Planning and Management, 113(1): 70-81.
20. Kull, D.W. and A.D. Feldman. 1998. Evaluation of Clark's unit graph method to spatially distributed runoff. ASCE, Journal of Hydrologic Engineering, 3(1): 9-19.
21. Kumar, R., C. Chatterjee, A. K. Lohani, S. Kumar and R. D. Singh. 2002. Sensitivity analysis of the GIUH based Clark model for a catchment. Journal of Water Resources Management, 16: 263-278.
22. Noorbakhsh, M.E., M.B. Rahnama and S. Montazeri. 2005. Estimation of instantaneous unit hydrograph with Clark's method using GIS techniques. Journal of Applied Science, 5(3): 455-458.
23. Ramirez, J.A. 2000. Prediction and modeling of flood hydrology and hydraulics, In: inland flood hazards: Human, riparian and aquatic communities, Wohl E. (ed.), Cambridge University Press: 293-329

24. Rodriguez-Iturbe, I., G. Devoto and J.B. Valdes. 1979. Discharge response analysis and hydrologic similarity: The interrelation between the geomorphological IUH and the storm characteristics. *Water Resources Research*, 15(6): 1435-1444.
25. Rodriguez-Iturbe, I., M. Gonzilez and R.L. Bras. 1982. A geomorphoclimatic theory of the instantaneous unit hydrograph. *Water Resources Research*, 18(4): 877-886.
26. Saghafian, B., P.Y. Julien, and H. Rajaie. 2002. Runoff hydrograph simulation based on time variable isochrone technique. *Journal of Hydrology*, 261: 193-203.
27. Subramanya, K. 2000. Engineering hydrology. Tata McGraw-Hill, India, 391 p.
28. Usul, N. and M. Yilmaz. 2007. Estimation of instantaneous unit hydrograph with Clark's technique GIS: 1-16. <http://gis.esri.com/library/userconf/proc02/pap1229/p1229.htm>.
29. Viessman, W. 1977. Introduction to hydrology. Harper and Row, 760 p.
30. Yen, B.C. and K.T. Lee. 1997. Unit hydrograph derivation for ungauged watersheds by stream order laws. *Journal of Hydrologic Engineering*, 2(1): 1-9.

Evaluation of Clark instantaneous unit hydrograph in estimation of flood in Kasilian Watershed

Haniyeh Asadi, MSc Student, Faculty of Natural Resources, Tarbiat Modares University, Iran
Hamid Reza Moradi¹, Associate Professor, Faculty of Natural Resources, Tarbiat Modares University,

Iran

Seyed Hamid Reza Sadeghi, Professor, Faculty of Natural Resources, Tarbiat Modares University, Iran

Abdolrasoul Telvari, Associate Professor, Soil Conservation and Watershed Management Research Institute

Received: 13 May 2011

Accepted: 09 December 2011

Abstract

The proper application of instantaneous unit hydrograph theory is very efficient for watershed with lack of rainfall data. Therefore, the present study has been conducted to evaluate the efficiency of Clark instantaneous unit hydrograph model with the help of geographical information system in regenerating flood unit hydrograph in Kasilian watershed in Mazandaran province. The comparative evaluation is conducted between the 3h-unit hydrographs simulated using Clark model and the one obtained from averaging the observed ones. This comparison is made with the help of statistical criteria viz. relative error, root mean square of error, coefficient of efficiency and bias. It verified high level of compatibility between two unit hydrographs using the Clark model and the hydrograph obtained by averaging the observed data.

Key words: Efficiency evaluation, Hydrometric station, Flood hazard, Flood producing, Concentration time

¹ Corresponding author: Morady5hr@yahoo.com